

محاسبه افت فشار در لوله‌ها بر اساس فورمولهای نوین

نوشته

دکتر فیروز قربیت

استاد دانشکده فنی

مقدمه

بمنظور هم‌آهنگ‌سازی ساختن تعلیمات عملی و نظری دانشکده فنی با آخرین تحول و ترقی علم و فن جدید و همچنین جهت بالا بردن سطح دانستنیهای دانشجویان دائماً در برنامه‌های تحصیلی تجدید نظر بعمل آمده و برای هم‌گام کردن آنها با برنامه‌های سایر دانشگاه‌های متمدنی جهان همواره از اصل‌های نوین پیروی می‌گردد. در سال تحصیلی جاری ضمن تغییرهای عمده در برنامه درس هیدرلیک دانشکده فنی محاسبه افت فشار در لوله‌ها بر اساس فرمول‌های نوین مورد بررسی قرار می‌گیرد.

پایه فورمولهای محاسباتی جدید بر اساس خاصیت و قضیه قشر حدی^(۱) بنا نهاده شده است پایه‌های قضیه قشر حدی در قرن حاضر توسط دانشمندی بنام پراندتل^(۲) تشریح گردیده و سپس در سیر تکاملی آن شاگردان مکتب او از قبیل نیکورادزه^(۳) از نقطه تجربی و فن کارمان^(۴) از نقطه نظر علمی نقش بسیار عمده را بر عهده داشته‌اند.

امروزه قسمت‌های بخصوصی از قضیه‌های قشر حدی بصورت جزء لاینفک درس هیدرلیک در برنامه مورد تدریس قرار می‌گیرند.

فورمولهای چزی^(۵) و مانینگ^(۶) و غیره که در کشورهای مختلف برای تسهیل محاسبه با استفاده از آن فورمولها جدول‌ها و نمودگرام‌هایی تنظیم شده است امروزه تقریباً در حال متروک شدن می‌باشند کنگره بین‌المللی سوم آب در لندن بمنظور متحد‌الشکل نمودن محاسبه‌ها در کلیه کشورهای دنیا بر اساس فورمولهای نوین یک رشته اصل‌های کلی را مورد تأیید قرار داده است.

مجمع متخصصان و مهندسان آب و گاز آلمان^(۷) بر اساس همین اصل‌ها دیاگرام‌هایی بنام «دیاگرامهای افت فشار در لوله‌ها» تنظیم نموده‌اند که یک نسخه از آن نشریه در دسترس نویسندگان مقاله می‌باشد در نشریه

۱) Grenzschicht-Theorie

۲) Prandtl

۳) Nikuradsé

۴) Von Karman

۵) Chezy

۶) Manning

۷) Deutscher Verein von Gas und Wasserfachmännern

مزبور قید شده است که بعزت پایه های محکم فورمولهای نوین یقیناً در مدت ۱۰ سال آتی به دیاگرامهایی که براساس رویه جدید تنظیم شده است رفته رفته در عمل مورد استفاده بیشتری پیدا خواهد کرد بدون آنکه هیچگونه نزلزلی در اساس آن رخ دهد.

بنابراین میتوان ادعا نمود که کوششهای چهل ساله اخیر در رشته هیدرولیک «حرکت آب در لوله ها به نتیجه ثمربخشی رسیده است.

از فرصت مناسبی که نشر مجدد مجله دانشکده فنی در اختیار نویسنده گذارده است استفاده کرده و دیاگرامهای افت فشار مجمع متخصصان و مهندسان آب و گاز آلمان و طریقه استفاده از آن با ذکر مثالی چند برای استفاده علاقمندان در این مقاله منتشر مینماید.

پایه های علمی و تجربی که ستنهی به پیدایش فورمولهای نوین افت فشار در لوله ها شده است هم اکنون در چهارچوب یک برنامه منطبق با احتیاجات فنی مهندسان در درس هیدرولیک دانشکده فنی گنجانیده شده است معذک نظر باینکه مطلب نی حد ذاته بسیار پیچیده و مشکل بوده و بعضی مرحله های آن هنوز در حال تکامل میباشد شرح و بسط کافی در این مختصر مقدور نیست و چون کتابهای متعددی در این موضوع ها تدوین شده و انتشار یافته است. علاقمندان به تعمق و تحقیق در قضیه های قشر حدی را به مطالعه آن کتابهای اختصاصی منجمله کتاب معروف قضیه قشر حدی^(۸) تألیف پروفیسور شلیختینگ^(۹) راهنمایی میکنیم و در اینجا بعنوان مقدمه فقط چند سطر به ذکر فورمولهای اصلی اختصاص میدهیم.

برای تعیین افت فشار در اثر اصطکاک مایع با جدار لوله فورمول داری - وایسباخ^(۱۰) بصورت

$$\Delta z_e = f \frac{l}{d} \frac{V^2}{2g}$$

بررسی قرار میگردد. در فورمول فوق Δz_e افت فشار در طول لوله، l طول لوله، d قطر لوله، V سرعت حرکت مایع، و g شتاب جاذبه زمین میباشد ضریب اصطکاک بدون بعد f تابع عدد رینولدز Re و خشونت نسبی $\frac{k}{d}$ جدار لوله میباشد (k طولی است که معرف زبری جدار لوله میباشد).

بین جریان مغشوش آب در لوله های صاف و صیقلی و جریان مغشوش آن در لوله های با جدار زبر حد ناصلی از نظر زبری طبیعی جدار وجود دارد که در آن ضریب اصطکاک f نه تنها تابع عدد رینولدز و زبری نسبی جدار میباشد بلکه بستگی به عامل های دیگری از قبیل شکل و نوع هندسی نا همواریها و طرز توزیع آنها نیز دارد که مجموعاً زبری خاص و طبیعی جدار لوله را بوجود میآورند.

در اینجا لازمست که ذکر شود که نیکورادزه جهت ارزیابی تأثیر زبری نسبی در تجربه های خود از چسباندن ماسه های یکنواخت بفاصله های منظم در جدار لوله استفاده کرده و یک زبری مصنوعی ایجاد نموده است که با واقعیت فرق محسوس دارد ولی بهر صورت برای نوعهای مختلف جریان در لوله ها اندازه f توسط فورمولهای مختلفی بطریق زیر بیان میگردد:

۱) Grenzschicht-Theorie

۹) Professor Schlichting

۱۰) Darcy-Weisbach

$$f = \frac{64}{Re}$$

برای جریان مغشوش : سه حالت بایستی تشخیص داد:

حالت اول : لوله با جدار صیقلی :

$$\frac{1}{\sqrt{f}} = 2 \log \frac{Re \sqrt{f}}{2300}$$

حالت دوم : لوله با جدار زبر طبیعی که حد فاصل بین دو حالت نهائی صیقلی کامل و زبری مصنوعی

جدار است

$$\frac{1}{\sqrt{f}} = -2 \log \left(\frac{k/d}{3.7} + \frac{2300}{Re \sqrt{f}} \right)$$

حالت سوم : لوله با جدار زبر مصنوعی:

$$\frac{1}{\sqrt{f}} = 2 \log \frac{3.7}{k/d}$$

فورمولهای حالت اول و سوم به فورمولهای پراندتل موسوم بوده و محصول تجربه های نیکورادزه

و تحقیق های علمی فن کارمان میباشد.

فورمول حالت دوم یک فورمول نیمه تجربی میباشد که توسط کلبروک - وایت (۱۱) پیشنهاد شده

است و ساختمان این فورمول طوریت که به نحوی فورمولهای حالت اول و سوم در آن با یکدیگر تلفیق داده شده است و اساس محاسبه دیاگرامهای افت فشار را تشکیل میدهد.

در دیاگرامی که مقدار $\frac{1}{\sqrt{f}}$ را با عدد رینولدز Re مربوط میکنند منحنی نمایش جریان آرام

بوسیله یک خط مایل بمعادله $\frac{1}{\sqrt{f}} = \frac{Re \sqrt{f}}{64}$ نشان داده شده است.

حالتهای جدار کاملاً صیقلی بوسیله منحنی $\frac{1}{\sqrt{f_0}} = 2 \log \frac{Re \sqrt{f_0}}{2300}$ نمایش داده شده است و این

منحنی از نقطه های انتهائی ۱ - ($f_0 = 0.006$ و $Re = 10^4$) - ۲ و ($f_0 = 0.00473$ و $Re = 2320$) عبور نموده

و ضریب اصطکاک f_0 را برای جدار کاملاً صیقلی، (که حداقل ضریب اصطکاک ممکن میباشد) مشخص میکند

و بطوریکه از فورمول فوق دیده میشود ضریب اصطکاک فقط بعد در رینولدز بستگی داشته و تابع زبری

جدار نمی باشد.

فورمول حالت سوم بعکس آنچه فوقاً گفته شد نشان میدهد که در این حالت ضریب اصطکاک فقط

تابع زبری نسبی $\frac{k}{d}$ بوده و بستگی به عدد رینولدز ندارد و بدین علت منحنی های نمایش مربوطه بصورت

۱۱) Colebrook-White

یک دسته خط‌های افقی میباشند که در آنها بعلت ثابت بودن $\frac{k}{d}$ فورمول افت فشار داری وایسباخ در لوله بقطر و طول معین بصورت حاصل ضرب یک ضریب ثابت در مجذور سرعت در میآید یعنی $V^2 \times \text{ضریب ثابت} = \Delta z_e$ و پرواضح است که تنها مجهول مسئله اندازه k خواهد بود که با معین شدن آن ضریب اصطکاک f معلوم شده و اندازه افت فشار بدست میآید.

همچنین در دیاگرام مزبور منحنی مشخصه د پمپ بررسی می‌شود که معادله آن توسط کلبروک بصورت $\left(\frac{k}{d}\right) (Re \cdot V f) = 200$ پیشنهاد شده است منحنی مزبور حد فاصل بین دو منطقه می باشد که در یکی از آنها ضریب اصطکاک فقط تابع زبری نسبی جدار است و در دیگری ضریب اصطکاک با زبری نسبی جدار و عدد رینولدز توأم بستگی داشته و همبستگی مزبور توسط فورمول نیمه تجربی کلبروک - وایت بیان گردیده است. در شبکه‌های لوله کشی با توجه به اندازه‌های متعارفی سرعت و قطر لوله‌هایی که بکار برده میشوند حالت جریان با فرمولی که توسط کلبروک - وایت بیان شده مطابقت نموده و ضریب اصطکاک توأم تابع عدد رینولدز و زبری جدار میباشد یعنی $f = F\left(Re \text{ و } \frac{k}{d}\right)$ و بنابراین فورمول کلبروک - وایت برای منطقه که در دیاگرام نشان داده شده و دو منحنی محدود کننده بیان شده در فوق قابل استعمال میباشد.

در خاتمه بایستی اذعان نمود که علیرغم آنچه که در بالا بطور مشروح بیان گردید هنوز نمیتوان مسئله افت فشار در لوله‌ها را خاتمه یافته تلقی نمود زیرا فورمول جامعی که محتوی کلیه پارامترهای مختلف از جمله شکل و نوع هندسی ناهمواریها فاصله و طرز توزیع برجستگی‌ها و فرورفتگی‌ها و همچنین ضخامت صفحه قشر حدی باشد تاکنون پیدا نشده است.

طریقه استفاده از دیاگرامهای افت فشار در لوله‌ها:

واحد مقدار هائی که برای محاسبه های هیدرلیکی در دیاگرامهای مزبور منظور گردیده اند بقرار ذیل میباشد.

۱- Q شدت جریان آب (آبده) بر حسب لیتر در ثانیه

۲- d قطر لوله بر حسب میلیمتر

۳- V سرعت آب بر حسب متر در ثانیه

۴- $J = \frac{\Delta z_e}{l}$ افت فشار ب متر آب در یک کیلومتر طول لوله

عدد رینولدز Re بر حسب تعریف $\frac{Vd}{\nu}$ است که در آن ν ضریب اصطکاک حرکتی آب میباشد که

در درجه سانتیگراد برابر است با $\frac{\text{متر مربع}}{\text{ثانیه}} \times 10^{-6} \times 1.31$ بنابراین برای لوله بقطر ۰.۰۵ میلیمتر و سرعت

آب $V = 1 \frac{\text{متر}}{\text{ثانیه}}$ عدد رینولدز مساوی با $Re = \frac{Vd}{\nu} = 382000$ میباشد. در دیاگرامهای تعیین افت فشار

منحنی‌های نمالشی نقطه‌هائی که عدد رینولدز Re در آنها ثابت میباشند با خط چین نشان داده شده است. دیاگرامهای مزبور برای لوله‌های تجارتهائی که در بازار عرضه شده و زبری آنها بین میلیمتر $k=0.1$ و میلیمتر $k=0.4$ میباشند قابل استفاده هستند.

اندازه‌های زبری k در گزارش کنگره بین‌المللی سوم مهندسان آب درلندن برطبق لیست ذیل پیشنهاد شده است:

لوله چدنی بدون عایق	میلیمتر $k=0.2$	لوله با عایق سیمانی سانتریفوژه نوع I	صیقلی
لوله چدنی با عایق	» $k=0.125$	لوله با عایق سیمانی سانتریفوژه نوع II	$k=0.4$
لوله چدنی سانتریفوژه عایق شده	» $k=0.05$	لوله با عایق قیری سانتریفوژه نوع I	صیقلی
لوله سفید فولادی (گالوانیزه)	» $k=0.125$	لوله با عایق قیری سانتریفوژه نوع II	میلیمتر $k=0.125$
لوله فولادی آهنگری	» $k=0.05$	لوله پلاستیک	صیقلی
لوله فولادی با عایق	» $k=0.05$	لوله با بتن پیش‌فشرده (نوع فرسینه ^(۱))	$k=0.04$
لوله فولادی بدون عایق	» $k=0.05$	لوله با بتن پیش‌فشرده (نوع بنا ^(۲) و سکمان ^(۳))	$k=0.25$
لوله آسبست سیمان بدون عایق	» $k=0.25$	لوله‌ای که بعداً با سیمان عایق شده	میلیمتر $k=0.05$
لوله آسبست سیمان با عایق	صیقلی		

از مطالعه گزارش کنگره مزبور چنین معلوم میشود که اندازه k برحسب نوع مصالح و طرز تهیه لوله و علی‌الخصوص عایق سازی آن برای لوله‌های آهنی و چدنی موجود در بازار امروزه بین میلیمتر $k=0.05$ و میلیمتر $k=0.125$ تغییر مینماید. برای لوله‌هائی که با مصالح دیگر تهیه میشوند حدود تغییرات زبری مزبور بیشتر میباشد مثلاً برای لوله‌هائی که با مصالح مصنوعی مانند پلاستیک تهیه میشوند اندازه k در حدود صفر بوده و برای لوله‌های بتنی و لوله‌هائی که با سیمان بعداً عایق شده‌اند مقدار k حتی میتواند تا 0.5 میلیمتر نیز برسد.

کنگره بین‌المللی سوم پیشنهاد نموده است که برای محاسبه شاه لوله اصلی با لوله‌های چدنی و فولادی و سیمان آزیستی مقدار میلیمتر $k=0.1$ در نظر گرفته شود و با توجه باینکه در لوله‌های فرعی بعلت وجود قطعات اتصالی نظیر زانوئی، انشعاب و غیره افت فشار نسبت به شاه لوله اصلی در حدود بیست درصد بیشتر میباشد میلیمتر $k=0.4$ انتخاب گردد.

کنگره مزبور ضمناً تأیید نموده است که نظر به عدم اطلاع از چگونگی تأثیرزنگ زدگی درون لوله و بعلت نامعلوم بودن تغییر ضریب زبری با مدت بهره‌برداری، در محاسبه افت بار لوله‌ها را نوفرض کنند بر اساس پیشنهادات کنگره بین‌المللی سوم، مجمع متخصصان و مهندسان آب و گاز آلمان دیاگرامهائی را تنظیم نموده است که در اینجا برای استفاده در محاسبه ارائه میگردد.

۱) Freyssinet

۲) Bonna

۳) Socoman

دیاگرام I براساس زبری میلیمتر $k = 0.1$ برای محاسبه شاه لوله اصلی

دیاگرام II براساس زبری میلیمتر $k = 0.4$ برای محاسبه لوله های فرعی

نظر باینکه آبده هائی تا $Q = 2000 \frac{\text{لیتر}}{\text{ثانیه}}$ و لوله هائی تا قطر میلیمتر $d = 600$ متعارفی بوده و در

عمل غالباً بدانها برخورد میشود لذا یک دیاگرام III علیحده برای محاسبه آنها تهیه گردیده است لوله های صیقلی که از ماده های مصنوعی مانند پلاستیک و غیره تهیه میشوند با دیاگرام I قابل محاسبه میباشد. در مورد آبهای تصفیه نشده و علی الخصوص برای آبهای که باعث زنگ زدگی لوله و رسوب نمک ها در درون آن میگردد توصیه میشود که بمقادیر افت فشار محاسبه شده در حدود ۲ الی ۳ درصد اضافه شود.

در دیاگرامهای مزبور Q بر حسب لیتر در ثانیه روی خط قائم از سمت پائین به بالا ، افت فشار L

بر حسب متر آب در کیلومتر روی خط افقی از سمت چپ بر است و برای اجتناب از تراکم عددها عده ای از مقدارهای عددی در روی خط افقی تحتانی و تعداد دیگری در روی خط افقی فوقانی درج گردیده اند.

منحنی نمایش نقطه های هم سرعت از قسمت فوقانی سمت چپ دیاگرام شروع و به قسمت تحتانی

سمت راست ادامه پیدا می نمایند و منحنی نمایش نقطه هائی که قطر لوله در آنها ثابت است از قسمت فوقانی سمت راست شروع و به قسمت تحتانی سمت چپ امتداد پیدا می نمایند.

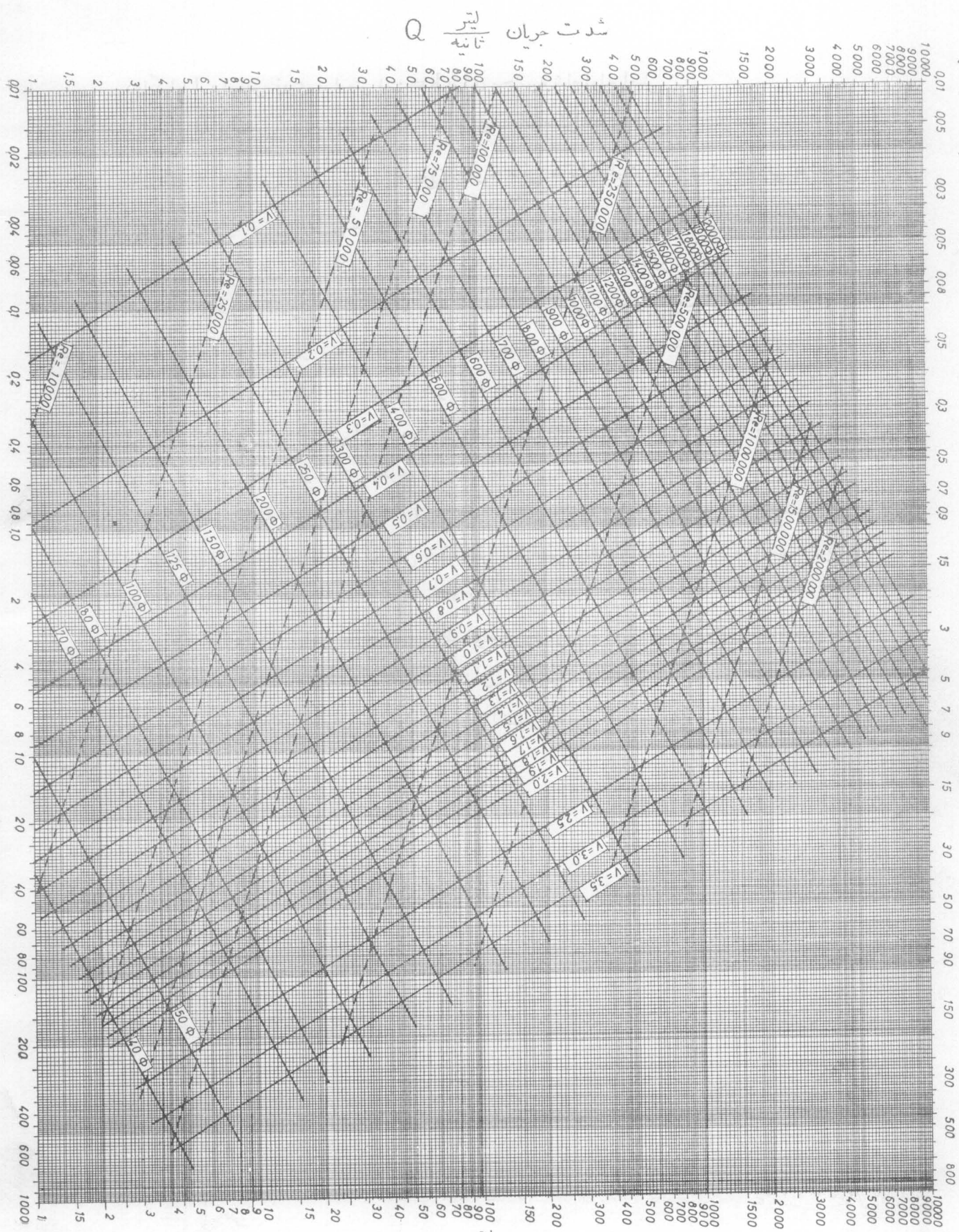
در موقع استفاده از دیاگرامها برای تعیین قطر لوله مورد لزوم برای آینده معین وافت فشار معین محل

تلاقی این دو مختصات عموماً روی منحنی قطرهای متداول تجارتنی قرار نمیگیرد. در این مورد ها همیشه بزرگترین قطر مجاور نقطه تلاقی بعنوان قطر لوله انتخابی اختیار میشود تا هیچوقت آبده لوله از مقدار مورد احتیاج کمتر نباشد.

سرعت خشونت (میلبر) $k=0.4$

افت فشار (میلبر)

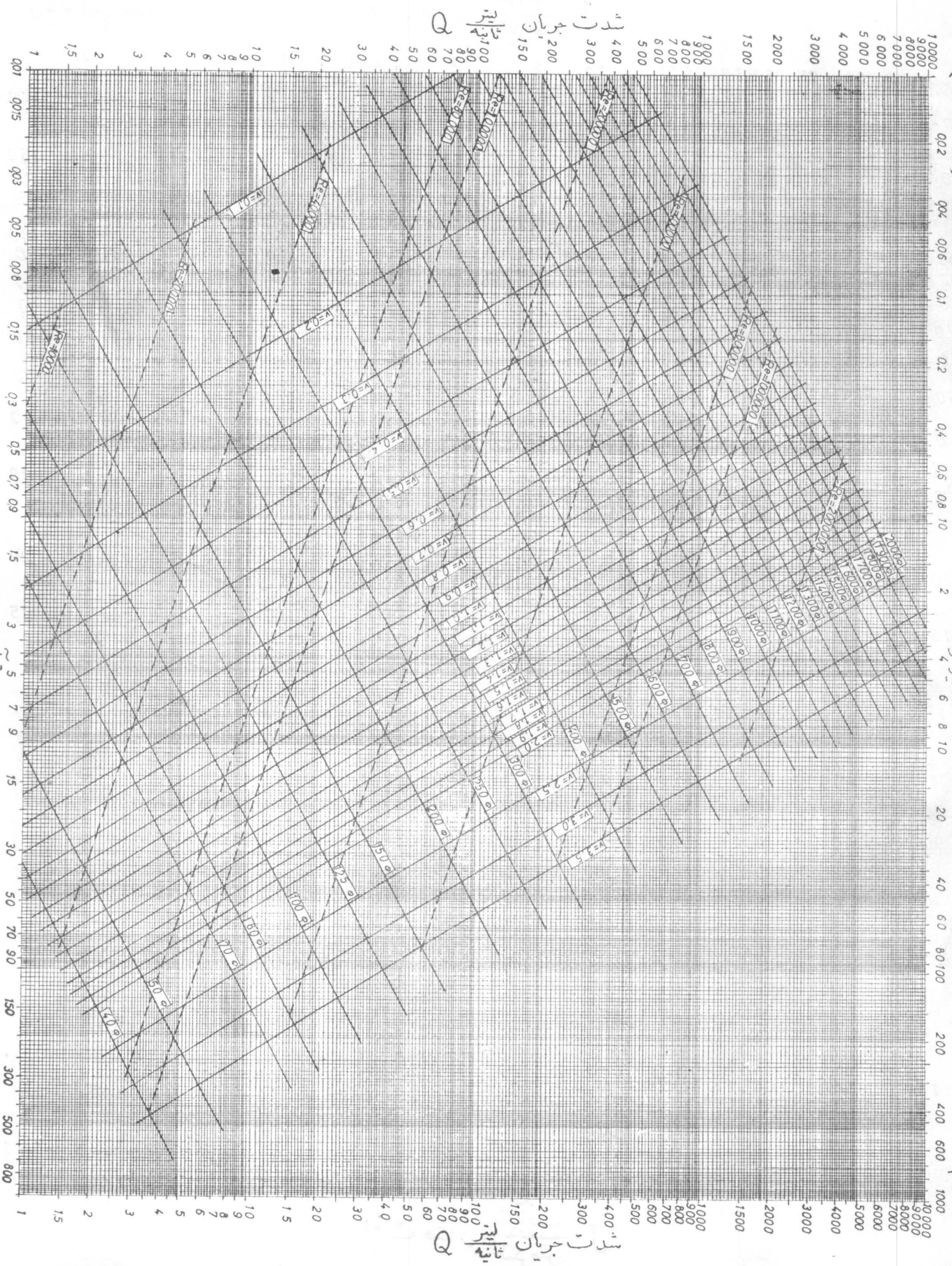
دیگرام شماره II

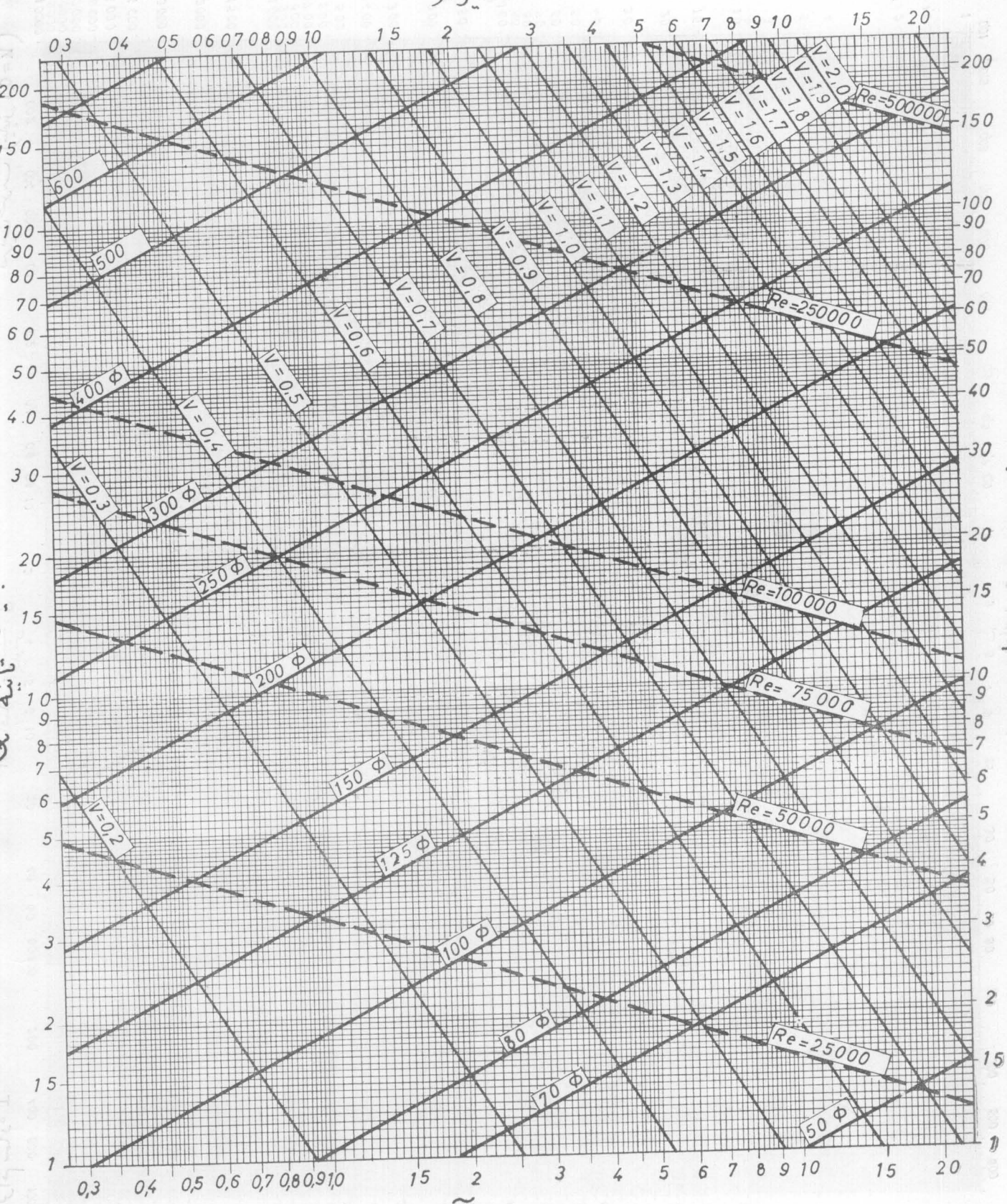
صربیت سیمت (ستیمت 0.1 K)

امت فشار سیمت

وایرام ستیمت

امت فشار سیمت

شدت جریان ثانیه Q

مسئله ۱- از یک لوله جریانی برابر ثانیه/لیتر $Q=100$ عبور مینماید هرگاه اندازه افت فشار کیلومتر/متر $J=2$ باشد مطلوبست تعیین قطر لوله .

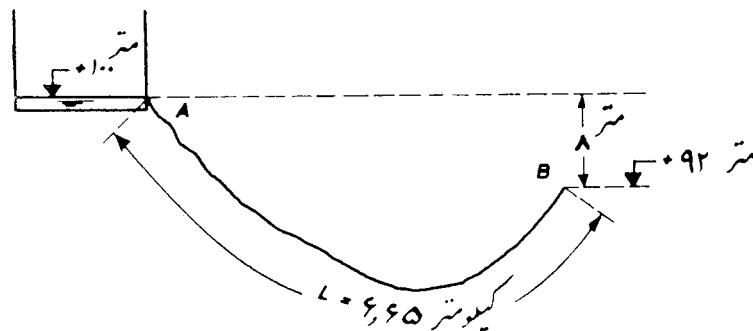
حل: حالت اول- لوله مزبور بعنوان انشعاب اصلی تلقی میشود در اینصورت دیاگرام I (میلیمتر $k=0.1$) مورد استفاده قرار میگیرد. نقطه تلاقی خط قائم از محل کیلومتر/متر ۲ و خط افقی از محل ثانیه/لیتر $Q=100$ بین نمودار لوله های میلیمتر $\Phi=300$ و میلیمتر $\Phi=400$ قرار دارد و البته بیشتر نزدیک $\Phi=400$ است بنابراین لوله بقطر ۴۰۰ میلیمتر را انتخاب مینمایند.

از لوله مزبور بازاء همان افت فشار کیلومتر/متر ۲ جریان آبی معادل ثانیه/لیتر $Q=117$ عبور مینماید که قدری بیشتر از میزان مورد نظر میباشد ضمناً سرعت آب در لوله برابر ثانیه/متر ۰.۹۶ خواهد بود یا انتخاب قطر ۳۰۰ میلیمتر حداکثر میتوان ثانیه/لیتر $Q=50$ از لوله عبور داد.

حالت دوم - لوله مزبور بعنوان انشعاب فرعی در نظر گرفته میشود در اینصورت دیاگرام II (میلیمتر $k=0.4$) مورد استفاده قرار میگیرد مجدداً از همان لوله بقطر ۴۰۰ میلیمتر جریان ثانیه/متر $Q=110$ با سرعت ثانیه/متر $V=0.85$ را با همان شرایط میتوان عبور داد.

مسئله ۲- از یک برج آب A که پائین ترین سطح آب در آن در ارتفاع متر $+100$ قرار دارد بتوسط لوله بطول کیلومتر $L=6.65$ جریانی برابر ثانیه/لیتر $Q=10$ به نقطه B که سطح آزاد آب در آن در ارتفاع $+92$ قرار دارد رسانیده میشود مطلوبست تعیین قطر لوله و سرعت آب.

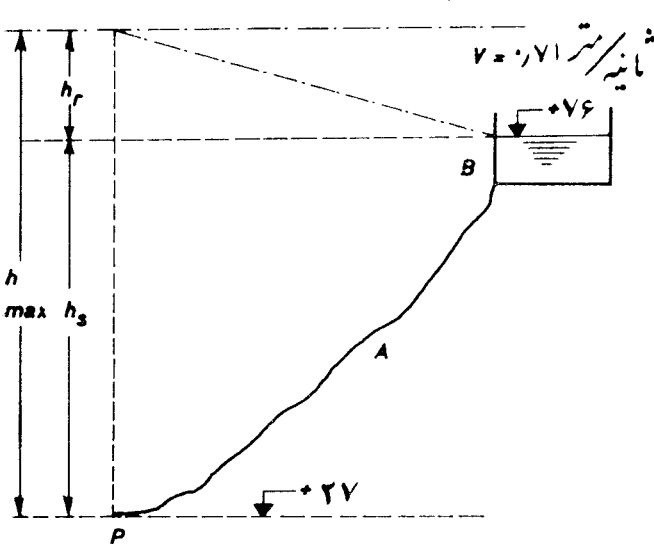
حل: اختلاف ارتفاع متر $8 = 100 - 92$ نظیر انرژی میباشد که در طول ۶.۶۵ کیلومتر در تمام لوله توسط اصطکاک از بین میرود بنابراین کیلومتر/متر $J = \frac{8}{6.65} = 1.2$ بنابراین با استفاده از دیاگرام I (یعنی میلیمتر $k=0.1$) برای ثانیه/لیتر $Q=10$ نزدیکترین قطر میلیمتر $\Phi=200$ میباشد که بازاء آن

کیلومتر/متر $J = 1.2$ خواهد شد در اینصورت متر $h = L \cdot J = 6.65 \times 1.2 = 9.05$ طبق دیاگرام I برای کیلومتر/متر $J = 1.2$ و قطر میلیمتر $\Phi = 200$ فقط ثانیه/لیتر $Q = 14$ میتوان از لوله مزبور عبور داد بنابراین بایستی مشخص نمود که مقدار مزبور کفایت و یا اینکه ارتفاع نقطه B را میتوان به متر $90.95 = 100 - 9.05$

تقلیل داد در غیر این دو صورت بایستی لوله بقطر ۲۵ میلی‌متر انتخاب نمود و با این لوله برای کیلومتر/متر $J = ۱۲۲$ از لوله مزبور جریانی برابر $Q = ۲۰۵$ لیتر/ثانیه/متر با سرعت $V = ۰.۰۴$ متر/ثانیه می‌توان عبور داد.

مسئله ۳- انشعاب فرعی: برای رسانیدن آب به یک منبعی **B** که بر روی برجی قرار گرفته و سطح آزاد آب در منبع در ارتفاع ۷۶ متر قرار دارد در نقطه **P** در ارتفاع ۲۷ متر + تلمبه کار گذاشته شده و آب از نقطه **P** واقع بر روی محور تلمبه توسط لوله **A** بطول ۶ کیلومتر به منبع مزبور انتقال پیدا نموده و سپس لوله مزبور بعنوان انشعاب فرعی برای تأمین آب مشروب یک محله مورد استفاده قرار می‌گیرد هر گاه سرعت آب در لوله در حدود $V = ۰.۸$ متر/ثانیه/متر انتخاب شود مطلوبست تعیین قطر لوله و اندازه فشار در محل محور تلمبه.

حل: از دیاگرام (II) (میلی‌متر $k = ۰.۰۴$)
 برای ثانیه/لیتر $Q = ۵۰$ و ثانیه/متر $V = ۰.۶۱$
 لوله بقطر ۳۰ میلی‌متر افقی برابر:
 کیلومتر/متر $J = ۱۲۹$ را نشان می‌دهد ارتفاع تلف شده در نتیجه اصطکاک
 $L \times J = h_f = 6 \times 129 = ۷۷۴$ متر است و
 نظر باینکه اختلاف ارتفاع وضعی سطح آب نسبت به محور تلمبه برابر است با:
 متر $h_s = ۷۶ - ۲۷ = ۴۹$ بنا بر این
 $h_{max} = h_f + h_s = ۷۷۴ + ۴۹ = ۸۲۳$
 و فشار بر روی محور تلمبه ۰.۷ متر و یا ۶ اتمسفر می‌باشد.

مسئله ۴- از لوله بقطر میلی‌متر $\Phi = ۵۰۰$ و بطول ۳۵ کیلومتر جریانی ثانیه/لیتر $Q = ۲۲$ عبور نموده و افت فشار برای این جریان در تمام طول مزبور برابر است با $h_r = ۱۲۶$ متر. نظر باینکه مدت بیست سال از لوله مزبور بهره‌برداری شده تعیین کنید قدرت آبرسانی لوله مزبور چند درصد قدرت اولیه آن می‌باشد.

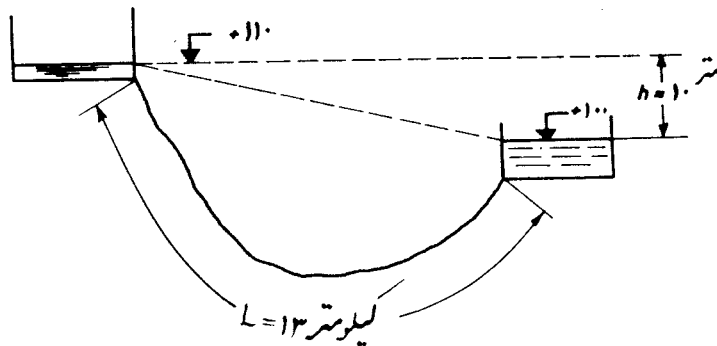
جواب: افت فشار در یک کیلومتر عبارتست از $J = \frac{h}{L} = \frac{۱۲۶}{۳۵} = ۳.۶$ متر/کیلومتر/متر
 I (میلی‌متر $k = ۰.۱$) نشان می‌دهد که برای $J = ۳.۶$ و قطر میلی‌متر $\Phi = ۵۰۰$ ثانیه/لیتر $Q = ۲۹۰$ می‌باشد و چون در حال حاضر ثانیه/لیتر $Q = ۲۲۰$ می‌باشد می‌توان گفت بعد از بیست سال بهره‌برداری قدرت آبرسانی لوله مزبور $\frac{۲۲۰}{۲۹۰} \times ۱۰۰ = ۷۸\%$ قدرت اولیه آن می‌باشد.

مسئله ۵- یک انشعاب اصلی بقطر ۲۵ میلی‌متر و بطول ۱۳ کیلومتر دو مخزن را که اختلاف سطح

ثابت آب بین آنها ۱ متر است بهم مرتبط میسازد مطلوبست تعیین راه حلی بطوریکه بتوان اندازه آبد لوله را باندازه ثلث مقدار آن اضافه نمود.

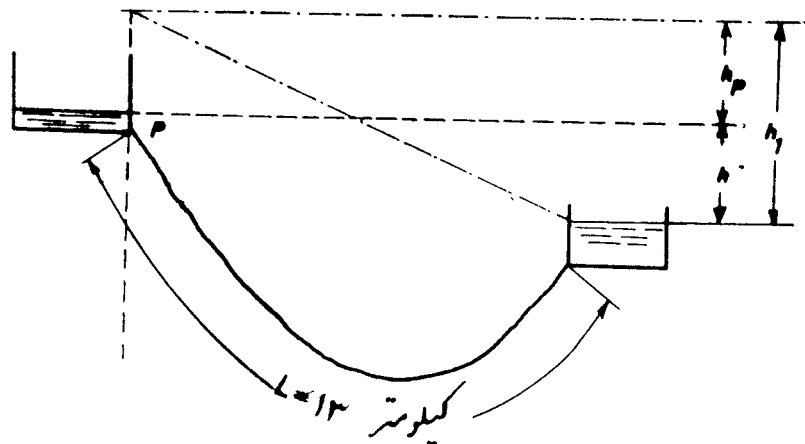
حل: $J = \frac{h}{L} = \frac{10}{13} = 0.77$ متر/کیلومتر طبق دیاگرام I (میلیمتر $k = 0.1$) برای لوله

بقطر ۲۰ میلیمتر وافت فشار کیلومتر/متر ۰.۷۶. ثانیه/لیتر $Q = 20$ و ثانیه/متر $V = 0.42$ خواهد بود. هرگاه بنا باشد که شدت جریان مزبور باندازه ۳ زیاد شود ثانیه/لیتر $Q = 1333 \times 20 = 27-30$ راه حل های مختلفی وجود دارند که ذیلاً مورد بررسی قرار میگیرند.

راه حل ۱- بلافاصله در محل اتصال مخزن فوقانی به لوله تلمبه تعبیه میشود مانند شکل پائین

طبق دیاگرام I برای ثانیه/لیتر $Q = 30$ و قطر لوله ۲۰ میلیمتر وافت فشار در واحد طول کیلومتر/متر $J_1 = 1$

و ثانیه/متر $V = 0.64$ است بنابراین اندازه کلیه فشاری که بایستی تأمین شود عبارت خواهد بود از:

$$h_1 = L J_1 = 13 \times 1.76 = 20.8 \text{ متر}$$

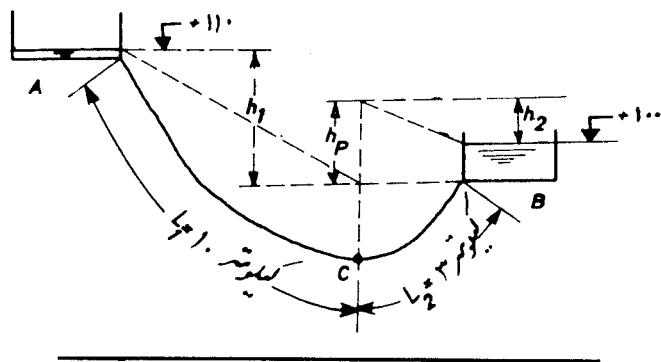
فشاری که بایستی توسط تلمبه تأمین شود (ارتفاع نظیر فشار) عبارتست از:

$$h_p = h_1 - h = 20.8 - 10 = 10.8 \text{ متر}$$

راه حل ۲- در یک نقطه C روی شاه لوله که فواصل آن از مخازن A و B بترتیب ۱۰ و ۳ کیلومتر

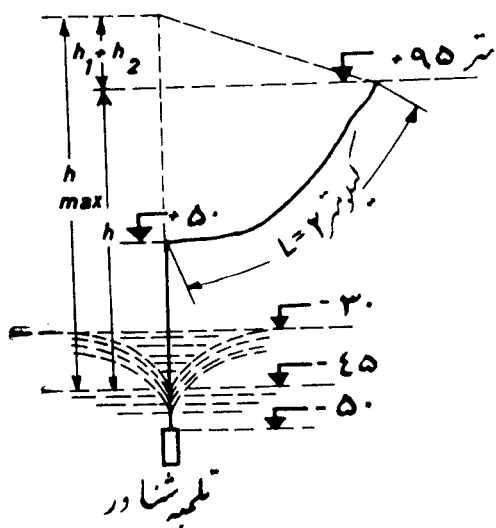
میباشند تلمبه را کار میگذارند در اینصورت برای طول کیلومتر $L_1 = 10$ افت فشار در نتیجه اصطکاک برابر

است با متر $h_1 = L_1 J_1 = 10 \times 1.6 = 16$ برای طول کیلومتر $L_1 = 3$ افت فشار در نتیجه اصطکاک برابراست با متر $h_2 = L_2 J_1 = 3 \times 1.6 = 4.8$ افت فشار در نتیجه اصطکاک برای تمام طول لوله عبارتست از: متر $h_1 + h_2 = 16 + 4.8 = 20.8$ نظر باینکه اختلاف سطح بین سطح آزاد آب در دو مخزن فقط ۱۰ متر میباشد در اینصورت تلمبه که در نقطه C کار گذاشته میشود بایستی فشاری برابر:

$$h_p = h_1 + h_2 - h = 20.8 - 10 = 10.8$$

مسئله ۶- در سطح زمینی که ارتفاع وضع هندسی آن $+50$ متر میباشد چاه عمیقی حفر گردیده است سطح آب زیرزمینی در این نقطه در ارتفاع -30 متر (بفاصله ۸ متر از سطح زمین) قرار دارد. از محل چاه مزبور لوله بقطر ۲۰ میلیمتر و بطول دو کیلومتر آب را به محل مصرفی در نقطه با ارتفاع $+95$ متر میرساند. در نتیجه آگیری سطح آب زیر زمین در محل چاه ۱۰ متر پائین آمده و در ارتفاع -45 متر قرار میگردد. تلمبه شناور چاه عمیق ۵ متر پائین تر یعنی در ارتفاع -50 متر قرار گرفته و توسط لوله بقطر ۱۰ میلیمتر آب را تا سطح زمین میرساند. مطلوبست تعیین حداکثر ارتفاع نظیر انرژی که توسط تلمبه شناور بایستی تأمین شود تا یک کیلوگرم آب از درون چاه به محل مصرفی رسانده شود.

حل: ارتفاع نظیر انرژی مزبور تشکیل میشود از یک ارتفاع استاتیکی h که عبارتست از اختلاف

ارتفاع بین محل استفاده و پائین ترین نقطه سطح آب زیر زمینی در موقع بهره برداری از تلمبه:

$$h = +95 - (-45) = 140$$

افت فشار در لوله و آنچه درون چاه بقطر ۱۰ میلیمتر (افت فشار از تلمبه تا سطح زمین) بعلاوه ارتفاع h_2 نظیر افت فشار در لوله آبرسانی بمقطع ۲۰ میلیمتر از سطح زمین در محل چاه تا نقطه که آب بمصرف میرسد بنابراین:

$$h_{max} = h + h_1 + h_2$$

چاه عبارتست از $100 = (-50) - (-50)$ یعنی ۱۰۰ کیلومتر

۱. از دیاگرام II (میلیمتر $k = 0.4$) برای لوله بقطر . ۱۰ میلیمتر و آبدۀ ثانیه/لیتر $Q = 30$ اندازه سرعت برابر است با ثانیه/متر $V = 1.7$ و اندازه افت فشار برابر است با متر $h_1 = L_1 J_1 = 0.1 \times 20 = 2.0$ از همان دیاگرام برای لوله بقطر . ۲۰ میلیمتر اندازه سرعت ثانیه/متر $V = 0.61$ و اندازه افت فشار ثانیه/متر $h_2 = L_2 J_2 = 2 \times 1.85 = 3.7$ خواهد بود حداکثر ارتفاع نظیر انرژی عبارت خواهد بود از متر $h_{max} = h + h_1 + h_2 = 1.40 + 2.0 + 3.7 = 7.1$ در اینجا افت فشار در نتیجه اصطکاک در لوله‌ها محاسبه شده و لازمست افت فشار در نتیجه تغییر ناگهانی مقطع در محل اتصالاتی‌ها و غیره را نیز منظور نموده و بدان اضافه نمایند .